



NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLB120005
NAZWA OBSZARU Dolina Dolnej Skawy

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ A	1.2. Kod obszaru PLB120005	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dolina Dolnej Skawy

1.4. Data opracowania 2002-10	1.5. Data aktualizacji 2018-09
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Wawelska 52/54 Warszawa 00-922
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

1.7. Data wskazania oraz objęcia formą ochrony/klasyfikacji terenu

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO:	2008-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO	Rozp. Ministra Środowiska z dnia 27.10.2008 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie OSO Natura 2000

B	A022	minutus		r	23	30	p		G	C	B	C	C
B	A459	Larus cachinnans		r	105	150	p		G	C	B	C	C
B	A176	Larus melanocephalus		r	1	4	p		G	B	B	A	B
B	A179	Larus ridibundus		r	3600	4000	p		G	B	B	C	B
B	A272	Luscinia svecica		r	7	15	p		G	C	B	C	C
B	A058	Netta rufina		r	2	5	p		G	C	B	C	C
B	A023	Nycticorax nycticorax		r	279	280	p		G	A	C	B	A
B	A005	Podiceps cristatus		r	180	245	p		G	C	B	C	C
B	A006	Podiceps griseogena		r	9	10	p		G	C	B	C	C
B	A008	Podiceps nigricollis		r	292	465	p		G	B	B	C	B
B	A193	Sterna hirundo		r	30	40	p		G	B	B	C	B
B	A004	Tachybaptus ruficollis		r	89	100	p		G	C	B	B	C
B	A162	Tringa totanus		r	15	22	p		G	C	B	C	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	6.18
N23	0.88
N19	0.61
N07	0.5
N06	30.46

N10	19.69
N12	41.68
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar obejmuje największe kompleksy stawów w dolinie górnej Wisły. Stawy położone są ze wszystkich stron małego miasteczka Zator. Prowadzona jest tu intensywna hodowla ryb, ale wiele stawów jest mocno zarośniętych roślinnością wodną. W ostoi znajdują się żwirownie z wyspami, chętnie zasiedlanymi przez ptaki.

Geologia i gleby:

Najbardziej rozpowszechnionymi utworami geologicznymi są utwory młodszego plejstocenu. Na wysoczyznach występują one jako deluwia, lessy lub utwory lessopodobne, w obszarze wyższych teras akumulacyjnych dolin rzecznych są to piaski, żwiry i pyłowe utwory lessowate. Najniższe terasy dolin rzecznych zbudowane są z utworów holocenijskich takich jak żwiry i piaski, przykryte glinami, mułami i iłami serii powodziowej. Pod osadami czwartorzędowymi, na głębokości poniżej 300 metrów, w utworach karbońskich znajdują się znaczne pokłady węgla kamiennego. Główne typy gleb Doliny Dolnej Skawy to gleby brunatne, bielcowe i mady.

Hydrologia:

Najważniejszym elementem sieci hydrograficznej Doliny Dolnej Skawy są duże kompleksy stawów hodowlanych: Spytkowice, Przeręb, Bugaj i Stawy Monowskie. Sprzyjające warunki geomorfologiczne oraz geologiczne (trudno przepuszczalne podłoże zbudowane z gruntów gliniastych, na których zalega warstwa namułów) oraz łatwość doprowadzania i odprowadzania wody ze stawów sprawiły, że hodowla ryb na tym terenie prowadzona jest od XIV wieku. Główne rzeki to Wisła i uchodząca do niej Skawa, które, wraz z wszystkimi swoimi dopływami, tworzą bogatą sieć rzeczna. Sieć rzek uzupełnia gęsta sieć rowów melioracyjnych oraz rowów doprowadzających wodę do poszczególnych stawów.

Struktura krajobrazu:

Krajobraz kształtowany jest przez mozaikę pól uprawnych, otwartych stawów hodowlanych i użytków zielonych. Część terenów, zwłaszcza położonych w dolinie Wisły i Skawy to niziny, a część to tereny pagórkowate i wyżynne. Znajdują się tu również stare żwirownie z wyspami chętnie zasiedlanymi przez ptaki. Wisła i Skawa mają kręty bieg, a towarzyszą im liczne starorzecza i terasy rzeczne.

Korytarze ekologiczne:

Dolina Dolnej Skawy wraz z obszarami: Dolina Dolnej Soły, Stawy w Brzeszczach i Dolina Górnej Wisły, stanowią ważny kompleks obszarów chroniących korytarz ekologiczny, jakim jest górna Wisła wraz z jej najważniejszymi dopływami.

Istniejące formy ochrony przyrody, w tym sąsiadujące obszary Natura 2000, jeśli jest to istotne dla obszaru: Na terenie Doliny Dolnej Skawy występują 2 rezerваты: Preciszów (85,13 ha) i Żaki (17,52 ha). Sąsiadujące obszary Natura 2000 to: Dolina Dolnej Soły PLB120004, Stawy w Brzeszczach PLB120009 i Dolina Górnej Wisły PLB240001. Mała część Doliny Dolnej Skawy (48,7 ha) pokrywa się z siedliskowym obszarem Natura 2000 Wiśliska PLH120084.

Stawy hodowlane Doliny Dolnej Skawy pełnią też bardzo ważną rolę w okresie wiosennej i jesiennej migracji, stanowiąc przystanek na trasie wędrówek ptaków. Bogata sieć zbiorników wodnych i w wielu miejscach naturalny charakter dolin rzecznych ściągają tu tysiące przelatujących przez tę ostoję osobników, zapewniając bogatą bazę pokarmową i miejsce odpoczynku dla wielu gatunków, szczególnie blaszkodziobych, siewkowatych oraz czaplowatych. Stwierdzone tutaj stada osiągają największe liczebności odnotowane w Małopolsce oraz istotne dla awifauny kraju.

4.2. Jakość i znaczenie

W ostoi występuje co najmniej 16 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 6 gatunków z Polskiej

Czerwonej Księgi (PCK).

Jedno z nielicznych w Polsce stanowisk łągowych podgorzałki; bardzo liczna populacja rybitwy zwyczajnej, rybitwy białowąsej i ślepowrona.

W okresie łągowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej (C3 i C6) następujących gatunków ptaków: bączek (PCK), mewa czarnogłowa, podgorzałka (PCK), rybitwa białowąsa (PCK), rybitwa rzeczna, ślepowron (PCK), cyranka, czernica, gęgawa, głowienka, kokoszka, krakwa, perkoz dwuczuby, sieweczka rzeczna, śmieszka, zausznik; stosunkowo wysoką liczebność (C7) osiągają: bąk (PCK), krwawodziób, perkozek.

Bączek – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 23-30 par, co stanowi ok. 4% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena C;

Występuje na większości stawów hodowlanych – najwięcej w Spytkowicach, najmniej w Przerębie;

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne i rozległe kompleksy stawów z odpowiedniej szerokości pasem trzcin i szuwaru pałkowego)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Ślepowron – ocena ogólna A, w tym:

Populacja: 279-280 par, co stanowi ok. 47% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena A;

Występuję w dwóch dużych koloniach: w Smolicach (Zakole A) i Podolszu (zbiornik Ślepowron), sporadycznie także na stawach Przeręb;

Zachowanie: ocena C, w tym:

stopień zachowania siedliska: III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane (niszczenie wysp przez falowanie wody i obsuwanie się martwych drzew)

możliwość odtworzenia: możliwe przy średnim nakładzie środków (zapobieganie niszczeniu wysp, na których gniazdują ślepowrony poprzez umacnianie ich brzegów faszyną oraz nowe nasadzenia)

Izolacja: ocena B.

Podgorzałka – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 1-3 pary, co stanowi ok. 4% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena C;

Co roku w okresie łągowym pojedyncze ptaki dorosłe i lotne młode są stwierdzane na większości kompleksu stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne i rozległe kompleksy stawów z szuwarem zarastającym szeroką strefą brzegi)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Mewa czarnogłowa – ocena ogólna B, w tym:

Populacja: 1-4 pary, co stanowi ok. 4% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena B;

Występuje w Smolicach (Zakole A), na Stawach Monowskich i sporadycznie na Przerębie;

Zachowanie: ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane (zarastanie dogodnych miejsc łągowych)

możliwość odtworzenia: łatwe (koszenie i karczowanie roślinności na wyspie z łągową mewą czarnogłową)

Izolacja: ocena A.

Rybitwa rzeczna – ocena ogólna B, w tym:

Populacja: 30-40 par, co stanowi ok. 1% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena B;

Gnieździ się przede wszystkim na Stawach Monowskich (platformy łągowe) oraz w Smolicach (usypane wyspy na Zakolu A i Zakolu B). Pojedyncze stanowiska były stwierdzane także na większości kompleksów stawowych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane (zarastanie dogodnych miejsc lęgowych)

możliwość odtworzenia: łatwe (koszenie i karczowanie roślinności na wyspach z kolonią lęgową rybitw rzecznych)

Izolacja: ocena C.

Rybitwa białowąsa – ocena ogólna A, w tym:

Populacja 256-524 pary, co stanowi ok. 20% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena A;

Występuje na większości stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne i rozległe kompleksy stawów z odpowiednią powierzchnią zajęta przez pływającą roślinność wodną)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Podróżniczek – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 7-15 par, co stanowi ok. 1% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena C;

Występuje na większości stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne groble z odpowiedniej gęstości roślinnością zielną)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Perkozek – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 89-100 par, co stanowi ok. 1% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena C;

Występuje na większości stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (sporo płytkich, zeutrofizowanych zbiorników lub ich części zarośniętych roślinnością szuwarową)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena B.

Perkoz dwuczuby – ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 180-245 par, co stanowi ok. 1% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena C;

Występuje na większości stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne i rozległe kompleksy stawów)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Perkoz rdzawoszyi - ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 9-10 par, co stanowi ok. 1% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena C;

Spotykany na większości stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne płytkie zbiorniki eutroficzne o bogatej roślinności)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Perkoz zausznik - ocena ogólna B, w tym:

Populacja: 292-465 par, co stanowi ok. 1% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena B;

Występuje na większości stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne płytkie zbiorniki eutroficzne z rozległymi szuwarami)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Gęś gęgawa - ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 31-35 par, co stanowi ok. 1% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena C;

Występuje na większości stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne kompleksy stawów z szerokim pasem szuwarów)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Krakwa - ocena ogólna B, w tym:

Populacja: 330-350 par, co stanowi ok. 15% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena B;

Występuje na większości stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne płytkie zbiorniki wodne z bujną roślinnością)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Cyranka - ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 29-40 par, co stanowi ok. 1% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena C;

Występuje na większości stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne łąki i pastwiska w pobliżu płytkich zbiorników wodnych)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Hełmiatka - ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 2-5 par, co stanowi ok. 10% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena C;

Spotykana na większości stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne zeutrofizowane zbiorniki wodne o odpowiedniej powierzchni otwartej wody i szerokim pasie roślinności przybrzeżnej)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Głowienka - ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 211-420 par, co stanowi ok. 1% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena C;

Występuje na większości stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne i rozległe kompleksy stawów z odpowiedniej szerokości pasem trzcin)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Czernica - ocena ogólna B, w tym:

Populacja: 450-500 par, co stanowi ok. 2% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena B;

Występuje na większości stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne i rozległe kompleksy stawów z odpowiedniej szerokości pasem trzciny)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Kokoszka - ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 110-125 par, co stanowi ok. 1% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena C;

Występuje na większości stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne eutroficzne zbiorniki wodne otoczone pasem szuwarów)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Sieweczka rzeczna - ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 30-45 par, co stanowi ok. 1% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena C;

Występuje przede wszystkim w dolinie rzeki Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (sporo nieuregulowanych odcinków rzeki Skawy)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Krwawodziób - ocena ogólna C, w tym:

Populacja rozmieszczona mniej więcej regularnie w całym obszarze: 15-22 pary, co stanowi ok. 1% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena C;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (sporo otwartych, podmokłych terenów łąkowych sąsiadujących ze zbiornikami wodnymi)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Mewa śmieszka - ocena ogólna B, w tym:

Populacja: 3600-4000 par, co stanowi ok. 3% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena B;

Występuje na większości stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne eutroficzne zbiorniki wodne sąsiadujące z terenami rolniczymi)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Mewa białogłowa - ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 105-150 par, co stanowi ok. 22% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena C;

Występuje na większości stawów hodowlanych Doliny Dolnej Skawy;

Zachowanie – ocena B, w tym:

stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (liczne kompleksy stawów z odpowiednimi miejscami lęgowymi)

możliwość odtworzenia: nie oceniano;

Izolacja: ocena C.

Zimorodek - ocena ogólna C, w tym:

Populacja: 16-18 par, co stanowi ok. 1% populacji krajowej (Sikora i in. 2007) – ocena C;

Występuje w dolinie rzeki Skawy oraz sporadycznie na stawach hodowlanych;
 Zachowanie – ocena B, w tym:
 stopień zachowania siedliska: II: elementy dobrze zachowane (sporo nieuregulowanych odcinków rzeki Skawy z licznymi skarpami stanowiącymi dogodne miejsca lęgowe;
 możliwość odtworzenia: nie oceniano;
 Izolacja: ocena C.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	F02.03		i
L	F01.01		i
M	F03.02.03		i
M	G05		i
L	G01.01.02		i
L	C01.04		o
H	K03.04		i
H	F03.01		i
L	G01.05		i
H	F01		b
M	G01.03		i
M	G01.08		i
L	A10.01		i
M	A03.03		b
L	J03.01		i
M	K01.01		i
L	J02.04		o
M	C01.01		i
H	K03.06		i
L	J02.05.05		b
M	K02.01		i
L	K03.01		b
M	J01.01		i
M	E01		b
M	E02		b
M	I02		i
M	I01		i
L	C01.04.02		o
M	J02.03		b
M	J02.01		b
Oddziaływania pozytywne			
			Wewnętrzne

Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie/ (opcjonalnie) [kod]	zewnętrzne [i o b]
--------	------------------------------------	---	-----------------------

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

Betleja J. 2001. Gniazdowanie ślepowrona *Nycticorax nycticorax* w dolinie górnej Wisły. Notatki Ornitologiczne 42: 147-158.

Betleja J., Henel K. 2002. Dolina Górnej Wisły.

Chylarecki P., Rhode Z., Sikora A., Cenian Z. 2008. Monitoring ptaków w tym monitoring obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000. Faza I. GIOŚ. Warszawa. – materiały do raportu do Komisji Europejskiej z wdrażania Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2006-2008 w części dotyczącej monitoringu.

Gromadzki M., Dyrzc A., G. Głowaciński Z., Wieloch M. 1994. Ostoje ptaków w Polsce. OTOP, Biblioteka Monitoringu Środowiska, Gdańsk.

Gromadzki M., Gromadzka J., Sikora A., Wieloch M. 2002. Wielkość populacji i trendy liczebności wybranych gatunków ptaków lęgowych w Polsce w latach 1991-2002. ZO PAN, Gdańsk.

Heath M.F., Evans M.I. (red.). 2000. Important Bird Areas in Europe: Priority sites for conservation, Northern Europe. Birdlife International, Cambridge (BirdLife Conservation Series No. 8).

Ledwoń M. 2005. Awifauna lęgowa leśnego rezerwatu przyrody „Przeciszów”. *Chrońmy Przyrodę Ojczystą* 61: 49-58.

Ledwoń M., Smieja-Bauerek A., Betleja J. 2005. Stawy Doliny Górnej Wisły. Ludzie, ryby i ptaki. Czaplone, Towarzystwo na rzecz Ziemi.

Ledwoń M. 2006. Populacje lęgowe i czynna ochrona rybitw Sternidae w dolinie górnej Wisły. W: Nowakowski J.J., Tryjanowski P., Indykiewicz P. (red.). *Ornitologia polska na progu XXI wieku – perspektywy i dokonania*. Olsztyn. s. 265-275.

Ledwoń M., Gacek S., Wróbel J., Zontek C. (Ornitologiczna Grupa Robocza Doliny Górnej Wisły CZAPLON). 2007. Waloryzacja przyrodnicza doliny Skawy (od zapory w Świnnej Porębie do ujścia do rzeki Wisły) (gm. i m. Wadowice, gm. Tomice gm. i m. Zator).

Malczyk P. 2009. Dolina Dolnej Skawy PLB 120005 (IBA PL 125). W: Chmielewski S., Stelmach R., 2009. Ostoje ptaków w Polsce – wyniki inwentaryzacji, część I. Bogucki Wydawnictwo Naukowe: 184-191; Poznań.

Perzanowska J., Grzegorzczak M. (red.) 2009. Obszary Natura 2000 w Małopolsce. IOP PAN, Kraków, s. 213-219.

Sidło P.O., Błaszczowska B. & Chylarecki P. (red.). 2004. Ostoje ptaków o randze europejskiej w Polsce. OTOP. Warszawa.

Sikora A., Rhde Z., Gromadzki M., Neubauer G., Chylarecki P. 2007. Atlas rozmieszczenia ptaków lęgowych Polski 1985-2004 Bogucki Wydawnictwo Naukowe, Poznań.

Walasz K., Mielczarek P. (red.) 1992. Atlas ptaków lęgowych Małopolski 1985-1991. Biologica Silesiae. Wrocław.

Walasz K. (red.). 2000. Atlas ptaków zimujących Małopolski. Małopolskie Towarzystwo Ornitologiczne, Kraków.

Wasilewski J. 1973. Awifauna okolic Zatora ze szczególnym uwzględnieniem liczebności ptaków wodnych. Acta zoologica Cracoviensia 18: 475-528.

Wiehle D., Wilk T., Faber M., Betleja J., Malczyk P. 2002. Awifauna doliny górnej Wisły – część 1. Ptaki Ziemi Oświęcimsko-Zatorskiej. Notatki Ornitologiczne 43: 227-253.

Wiehle D., Malczyk P. 2009. Gniazdowanie helmiatek *Netta rufina* na stawach rybnych koło Zatora. Notatki ornitologiczne 50: 42-48.

Wiehle D., Malczyk P., Chrzęścik A. 2010. Dolina Dolnej Skawy. W: Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. (red.) Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. OTOP, Marki.

Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym. OTOP, Marki.

Zapisy poprzedniej wersji formularza SFD. Wersje historyczne dostępne w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska bądź na europejskiej witrynie internetowej <http://natura2000.eea.europa.eu/>

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	1.42				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
-------------	--------------	--------	--------------

PL02	Przeciszów	*	1.25
PL02	Żaki	*	0.18

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Krakowie
Adres:	Polska Mogilska 25 31-542 Kraków
Adres e-mail:	sekretariat.krakow@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

<input checked="" type="checkbox"/>	Tak	<p>Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 18 września 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005</p> <p>Link: http://edziennik.malopolska.uw.gov.pl/WDU_K/2014/5154/akt.pdf</p> <hr/> <p>Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 9 grudnia 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005</p> <p>Link: http://edziennik.malopolska.uw.gov.pl/WDU_K/2016/7462/akt.pdf</p>
<input type="checkbox"/>	Nie, ale jest w przygotowaniu	
<input type="checkbox"/>	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLB120005

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--

